O fotografie document : echipele Angliei și României pășesc, prima dată împreună, pe gazonul Wembley-ului

ANCHETA NOASTRĂ

„CE CREDEȚI CĂ AR TREBUI REMEDIAT ÎN FOTBALUL ROMÂNESC ?"

Lansarea, în numărul trecut al revistei „Fotbal", a noii noastre anchete-sondaj, a fost primită cu mare interes de iubitorii fotbalului.

La numai două zile de la apariția chestionarului, la redacție au și început să sosească scrisorile de răspuns. Printre campionii vitezei și promptitudinii se înscriu cititorii noștri : Ion Rădulescu și Aurelian Pătru, ambii din calea Victoriei 32—34, Ioan Bănulescu, str. Gh. Lazăr nr. 4, Iulian Costiniu, str. Tepeș Vodă 40, Emilian Coșa, str. Ștefan Furtună 140, Ion Protopopescu, str. Mămulari 13, toți din București, Ion Gavrilă, comuna Greaca, jud. Ilfov etc., etc.

Ecoul larg al anchetei și dorința exprimată de unii cititori ne determină să prelungim termenul de primire a răspunsurilor, de la 25 ianuarie (anunțat inițial), LA 1 FEBRUARIE a.c. și să publicăm azi, din nou, chestionarul la care dv. sînteți chemați să răspundeți prin DA sau NU, iar în caz de indecizie printr-o linie în dreptul întrebării.

Așteptăm deci, în continuare, răspunsurile dv. la întrebările de mai jos.

Concluziile anchetei vor fi publicate în numărul revistei din ziua de 12 februarie.

RĂSPUNS

1. Considerați că în fotbalul nostru se muncește bine pentru crearea unor jucători de mare valoare ? . . . . . .

2. Organizarea cluburilor (pe care le cunoașteți) corespunde necesităților fundamentale ale acestui sport și, deci, structura lor actuală trebuie menținută? . . . . . .

3. Sînteți satisfăcut de realizările de pînă acum ale Federației române de fotbal ?. . . . . . .

4. Avînd în vedere, pe de o parte, numărul mic actual de jucători de valoare, iar pe de alta necesitatea ca centrele mari ale țării să fie reprezentate în primul eșalon valoric al fotbalului, sînteți pentru o reducere a numărului echipelor din Divizia A ? . . . . . .

5. Sînt responsabili antrenorii de regresul fotbalului nostru ? . . . . . .

6. Aducerea unor antrenori străini ar fi utilă pentru fotbalul românesc ? . . . . . .

7. Sînt jucătorii vinovați de nivelul calitativ redus al competițiilor noastre interne și — prin urmare — al reprezentativei pe plan internațional ? . . . . . .

8. Sînteți mulțumit de nivelul educativ și comportarea generală a fotbaliștilor noștri ? . . . . . .

9. Trebuie restructurat și mai bine susținut învățămîntul jocului de fotbal la pitici și juniori ? . . . . . .

10. Spectatorii dau fotbalului tot sprijinul de care are nevoie ? . . . . . .

11. Dar suporterii cluburilor pe care le îndrăgesc? . . . . . .

12. Depun cluburile și asociațiile noastre sportive toate eforturile pentru a asigura o bază materială (terenuri, echipament, materiale, cadre de tehnicieni, literatură de specialitate) corespunzătoare cerințelor ? . . . . . .

13. Sînteți de acord cu părerile care, după unele înfrîngeri ale reprezentativei României ignoră ceea ce s-a lucrat pozitiv pînă atunci ? . . . . . .

14. Considerați potrivit, în raport cu aspirațiile fotbalului, actualul sistem competițional, în ansamblul său ? . . . . . .

15. Calendarul internațional, pentru reprezentative și cluburi, este îndestulător pentru nevoile fotbalului nostru ? . . . . . .

16. Socotiți că o mai largă circulație a jucătorilor, în sistemul de transferări, ar avea un efect pozitiv asupra fotbalului nostru ? . . . . . .

NUMELE ȘI PRENUMELE . . . . . .

ADRESA . . . . . .

VERITABILELE PROPORȚII ALE EGALULUI DE PE WEMBLEY

Sub imensa cupolă de beton a tribunei principale de la Wembley erau aranjate mesele banchetului oferit de federația engleză în cinstea echipei României. Nu se aflau acolo doar locurile pentru jucătorii care terminaseră cu mai puțin de o oră în urmă meciul ; alte cîteva zeci de locuri erau rezervate reprezentanților tuturor federațiilor britanice — scoțiană, galeză, irlandeză — precum și președinților cluburilor din prima ligă.

Fiecare dintre aceste tradiționale reuniuni de după partidele naționale engleze, simbolizează trainicele legături dintre federație și cluburi, cale care rămîne singura capabilă să asigure forța, vitalitatea și viitorul fotbalului unei țări. În fața acestei asistențe reprezentative a soccerului britanic, a avut loc o veritabilă sărbătorire a fotbalului românesc, la fel de plină de semnificații și de răsunet ca și partida încheiată cu prețiosul egal. Pentru că, aici, s-au rostit cuvintele de caldă apreciere și de prietenie pentru fotbalul nostru. Președintele federației engleze, dr. *Stephens*, remarca, în alocuțiunea sa, că *„echipa României a reprezentat un oaspe repede îndrăgit de întregul Wembley prin jocul corect avîntat, pasionat prezentat tribunelor"* celui mai vestit stadion al lumii. La cuvintele conducătorului forului de specialitate s-au adăugat cele ale președintelui sectorului tehnic, *Collins*, privind mai ales comportarea celor două formații *„Echipa României a jucat mai bine în repriza secundă. Atunci ea a dat tonul meciului și, chiar dacă a obținut egalizarea din penalti, merită din plin rezultatul de 1-1. Felicităm pe oaspeții noștri pentru corectitudinea de care au dat dovadă și ne vom bucura din inimă să-i avem din nou ca parteneri de întrecere"*.

Semnificația egalului din „templul fotbalului", pornite din acele momente ale sărbătorii prietenești din jurul meselor din sala de festivități a Wembley-ului, au prins vigoare, s-au amplificat, prin comentariile presei engleze, a radioului și televiziunii londoneze și — în continuare — a agențiilor de presă de pretutindeni. Cel mai valoros rezultat din ultimele decenii înscris în palmaresul reprezentativei României, deschide multiple perspective dar și aduce, automat, o suită de obligații.

Clipele de satisfacție au trecut. Și nici nu e bine să rămînem prea mult în moleșitoarea lor companie. Acum să facem loc preocupărilor pentru atît de grelele, de angajantele examene anunțate de primăvara „Mexic 70", cu escalele ei, așa de grele de la Atena și Lausanne.

Cunoscutul comentator francez *Jean Philippe Rethacker*, trimis special al ziarului „L'Equipe" și al revistei „France Football", făcea următoarea reflecție, foarte judicioasă : *„Oare acest egal, de proporțiile unei victorii, nu va urca echipa României pe culmile automulțumirii și suficienței ? N-au crescut șansele reprezentativelor Greciei și Elveției prin atașarea unui asemenea flatant rezultat în palmaresul tinerilor fotbaliști români ? Răspunsul stă doar în fața convingerii cu care internaționalii români își vor pregăti aparițiile de la 16 aprilie și 14 mai"*.

Am reprodus judicioasa observație a ziaristului francez fiindcă ea exprimă principalul pericol pe care — lucru ce poate părea paradoxal — îl poate aduce performanța de la 15 ianuarie.

Procedînd, ca de atîtea ori pînă acum, prin arborarea fie a unei atitudini de înfumurare, fie prin trecerea la o exagerată stare de panică, de teamă pentru cele două meciuri decisive în tentativa calificării în turul final C.M.-1970, se va greși și se va plăti cu noi dezamăgiri după această licărire a speranței. *Lucrurile trebuie privite la măsura cuvenită, rezonabilă, nici roz dar nici negru.* Impresia noastră rămîne de altfel, că una dintre principalele explicații ale echilibrului psihologic demonstrat pe Wembley o constituie tocmai dimensiunile mult mai aproape de rezonabil cu care s-a pregătit acel meci. Chiar și acel deloc onorabil 0-5 de la Liège își are, cu siguranță, aportul său în egalitatea din fața campionilor mondiali. De ce? Pentru că, pe de o parte a pus în stare de alarmă pe jucători, iar pe de alta, a limitat nefastele intervenții auxiliare (ședințe, sfaturi, etc.) din afară. În mod cu totul și cu totul neobișnuit față de alte cazuri, acum jucătorii au avut liniște și tihnă, tocmai la... adăpostul acelui 0-5, aproape toți socotind că ei vor suferi rigorile unui scor asemănător celui de la Liège.

Acum, cînd acest 1-1 a apărut ca o reaprindere a speranțelor noastre în fața noului „team" național, să nu facem ca de obicei, trecînd de la notele joase ale comentariilor funebre, la „acutele" nemăsurate ale cîntărilor vesele și victorioase. *Păstrarea luciditățîi și a simțului măsurii, reprezintă singura condiție a continuării unui drum ca cel început pe Wembley.*

Națională are acum o bază de tinerețe și vigoare, dar ar fi o greșeală dacă am socoti ca unică unitate de măsură în vederea viitoarelor confruntări, unsprezecele de la 15 ianuarie. Dimpotrivă, să folosim calea unei concurențe deschise pentru viitoarele locuri din națională. Să arătăm, fără ezitare și sentimentalism, defecțiunile încă prezente în jocul reprezentativei și numai astfel vom ajunge să aliniem în întîlnirile cu echipele Greciei și Elveției — *partide qu mizâ* — o selecționată capabilă de un randament superior celei prezentată în „templul" de la Londra.

Eftimie IONESCU

CONFIDENȚE • CONFIDENȚE

● *La Londra a plouat foarte mult. Stadionul Wembley a arătat așa cum l-am văzut cu toții la televizor, dar celelalte stadioane ale Londrei au fost de neutilizat. Sosită luni la Londra, echipa noastră avea programat un antrenament. Unde să-l facă ? Un salariat al hotelului Royal Garden i-a sugerat lui Angelo Niculescu parcul Kingstone de lîngă hotel, unde spunea el : „Cine face antrenament în acest parc nu ia bătaie de la echipa Angliei. Bulgarii m-au ascultat". Zis și făcut. La ora 17,20 jucătorii se aflau în vestitul parc englez, cu un gazon excelent. Dar la ora 17,30 gardianul închidea accesul în parc. Și legea este lege... ! Totuși o insignă a federației noastre de fotbal a îndulcit proverbiala intransigență britanică și antrenamentul a fost ținut pînă la sfîrșit.*

● *De altfel echipa noastră a fost înconjurată de oficialitățile engleze și de iubitorii de fotbal din Londra cu o mare atenție de la sosire și pînă la plecare.*

● *La plecarea din București, Lucescu a cumpărat de la aeroport o frumoasă ploscă românească. Cui o va face cadou ? Curioși, colegii de echipă așteptau să-l vadă oferind-o unei fete. Dar căpitanul echipei le-a jucat festa. La banchetul care a avut loc imediat după meci, într-una din încăperile stadionului Wembley, Lucescu a adus ploscа. După terminarea cuvintărilor tradiționale, Lucescu s-a apropiat de microfon și a felicitat, în limba engleză, pe Bobby Charlton pentru cea de a 90-a selecționare în echipa Angliei, oferindu-i ploscа. Gestul jucătorului român a produs o mare impresie în rîndurile asistenței engleze.*

● *Cel mai bucuros de rezultatul reușit la Londra de fotbaliștii români, a fost... șoferul autobuzului cu care călătoreau prin Londra, de origină scoțian ! Cunoscută fiind rivalitatea fotbalistică dintre echipele Angliei și Scoției, acesta, tot timpul, le spunea jucătorilor români „nu vă speriați de ei, veți reuși un rezultat frumos". Și așa a fost!*

● *Unor cititori le-a părut curios faptul că revista noastră nu a publicat rezultatul de la Liège, deși a apărut a doua zi după meciul susținut de lotul reprezentativ cu echipa belgiană Standard. „Ați vrut să-i scutiți de critică ?", ne reproșeau cititorii noștri. Adevărul este că am încheiat ediția înainte de sfîrșitul acestui joc, dar tot adevărat este și faptul că nu i-am acordat importanță. De ce ? Din experiența trecutului am constatat că asemenea partide nu-s edificatoare. Un exemplu. Înaintea meciului cu Portugalia de la Lisabona (1—2 în 1965), lotul român a făcut un antrenament la Angers în Franța. Deși nu a pierdut meciul, echipa națională a jucat atît de prost încît ar fi trebuit pur și simplu să fie trimisă la București și să se renunțe la jocul cu Portugalia, pe atunci în mare formă. Și pînă la urmă a fost doar 1—2!*

După 0—5 de la Liège, cîți nu s-au așteptat la o catastrofă pe Wembley și a ieșit un draw ! Asta nu înseamnă, desigur, că meciurile de pregătire ale echipei naționale trebuie să fie de regulă eșecuri de comportare sau rezultat !

● *După meciul de la Gröningen, lotul nostru a făcut un antrenament în familie, la două porți. Vrînd să facă o întoarcere mai spectaculoasă, Ghergheli s-a autoaccidentat. Faptul a avut două urmări : mai întîi că blondul jucător dinamovist nu și-a mai putut realiza visul vieții lui de a juca pe Wembley și, al doilea, a dus la o situație neprevăzută : Cine să fie căpitanul echipei, în locul lui ? Antrenorul Niculescu, după ce i-a cîntărit pe toți cei prezenți la Londra, s-a oprit la Dinu, Nunweiller VI și Lucescu. În cele din urmă, pentru că avea cea mai bogată experiență internațională, cel preferat a fost Lucescu.*

● *Vizionînd meciul la televizor și după completările fotbaliștilor noștri, trebuie să precizăm că cel care a șutat mingea cînd Jackie Charlton a făcut hent, nu a fost Lucescu, ci Radu Nunweiller.*

● *Și fiindcă veni vorba de penalti:* Deleanu și Boc *s-au repezit și el să execute lovitura, numai că Dumitrache fusese desemnat de antrenor. De altfel, el a fost primul la minge, a luat-o în mînă și le-a făcut semn celorlalți să aibă încredere în el. Ceea ce s-a și dovedit...*